

bir milliyetçi solcu, bir liberal solcu ve bir sdp'li üzerine

T. SEFER

Milliyetçi solcunun uyanığı, Kürt sorunu gibi Türk ulus devletinin kurucu paradigmasını parçalayan bir sorun karşısında, "sağlam" milliyetçi bir tutum takınır ve vampir görmüş papazın haça sarılması gibi derhal ulus devlet sembollerine sarılır. Kürtlerin temel taleplerini bir emperyalist projenin parçaları olarak görür. Mersin'deki bayrak provakasyonunu duyduğunda bayrağa sahip çıkma adına kendini meydanlara vurur ve gururla örgütüne bayrağı çeker. Açılımı tam bir emperyalist oyun olarak gördüğü için ona hiç bulaşmaz, açılımın emperyalistine karşı milli olanını gururla savunur. Hele ki Kürtlerin Türkiye'den ayrılıp bir bağımsız devlet kurma hakları karşısında ordusuyla yana durur, kılıç kuşanır, tüfek çatar ve Kürdü düşman görür. Ulusun değerleri diye bayrağa marşa kurnazca sahip çıkarken aynı ulusun değeri olan inançlar karşısında saldırganlaşır, sırtını askeriyeye dayayarak milletin başörtüsüyle uğraşır.

Onlara göre Ergenekon, anti-Amerikancı millici güçlerin devlet bürokrasisinden temizlenme hareketidir. Bir Amerikan oyunudur. Amerika neden bunu yapıyor diye sorduğunuzda Türkiye'yi parçalamak için diye yapıştırır cevap.. Peki ya Kürdistan'daki 17.500 faili meçhul, 3 binden fazla yakılan köyün sorumluları nerede dendiğinde de bazen bunun bir senaryo olduğundan bahseder bazen de bir Amerikan oyunu olduğunu söyler.

Peki Kürt sorununa ilişkin liberal solcu ne der? Liberal solcu bu sorunun sistem içinde çözülebileceğini ve çözülmesi gerektiğini söyler. Ergenekonun bu ülkedeki anti demokratik ortamın esas nedenlerinden biri olduğunu iddia eder. Genelkurmaydan gelen ihbar mektuplarını -elde pertavsız- bir sarraf edasıyla dikkatle inceleyip buradan ordu içi cuntalarla, darbe planlayıcısı gruplarla mücadele için argüman toplar. İttihatçılığın bugünkü izdüşümünün TSK, yüksek yargı olduğunu söyler. Genelkurmayda da şiddetle gıcık olur. Liberal solcu en çok Taraf okur, cephanesini buradan temin eder. Liberal solcu Kürt meselesini yalın bir insan hakları ve demokrasi sorunu olarak ele alır. AKP hükümetini açılım nedeniyle kuvvetle destekler ve bu eksende sorunu çözeceğine inanırken sosyalist sola şiddetle alerji duyar. Askeri vesayetinin dürülmekte olduğunu ve buradan geri dönüşün olmayacağına inanır. AKP'nin memleketi batı standardına taşıyacağına son derece inandığı için yer yer fahri AKP'li gibi çalışır. AKP'ye arada

kızsa da küçük kardeşin ağabeyine kızgınlığı gibi, hayranlıkla karışık sevginin olduğu bir kızgınlıktır bu.

Milliyetçi solcu sosyalizmi hedeflediğini söylerken liberal solcunun öyle bir derdi yoktur. Hatta devletçiliği sosyalizmle Türk devletinin ortak arkaik yanı olarak görür. Türk devlet bürokrasisine ne kadar kızılırsa o kadar da sosyalizme kızar. Arada da galiz küfürler eder.

Tüm bu olanlar karşısında SDP'nin rahle-i tedrisatından geçmekte olan genç SDP'li sorar: "Milliyetçi solcu son tahlilde bir sosyalizm hedefine sahip ise, savundukları milliyetçilik görmezden gelinemez mi? Milliyetçi solcular bize sahip oldukları hedefler nedeniyle liberallerden daha yakın değiller mi?" diye. Bunun tek ve son derece yalın bir cevabı var: hayır, kesinlikle!...Genç SDP'li devam eder "peki bu cevap bizi liberallere mi yaklaştırır?" yine hayır ve yine kesinlikle!...

Tarihsel ve siyasal birikimlerimiz bize bu türlü "sol" anlayışların nasyonel sosyalizme ve faşizme doğru uç verme potansiyelleri hakkında önemli veriler sunuyor. Bugün Türkiye'de de milliyetçi sol istasyondan kalkan trenin faşizme doğru tek yönde ilerleyeceğini görüyoruz. En azından soldan sayılan İzmir'de ve eskiden küçük Moskova diye anılan Bayramiç'te meydana gelmiş olan faşist linç girişimleri bu tespitimizi destekliyor.

Sol liberalle ceberrut devletin geriletilmesi, daha özgürlükçü bir ortamın sağlanması noktasında SDP'nin benzer şeyler söylediği aşikar. Ancak bu yaklaşımların konjonktürel niteliği ortada. SDP'nin gözünden, Taraf gazetesinde güçlü bir antikomünist ajitasyonun yapıldığı kaçmıyor.

SDP'li için demokrasi mücadelesi sol liberalin tersine reformlar için bir mücadele değil. Elde edilecek olan tüm demokratik kazanımlar SDP'nin sosyalizme yürüyüşü için bir vasıta niteliğinde. SDP'li için demokrasi mücadelesi siyasal bir içeriğe sahip ve bu siyasal demokrasi mücadelesinin amacı sosyalizm.

Sol liberal de, bizim SDP'li de askeri vesayete, yargı vesayetine karşıdır. Sol liberal batı standardında bir Türkiye için askeri vesayetinin sona erdirilmesini ve Kürt meselesinin Türkiye demokrasisi içinde çözülmesinden yanadır. Kürt sorununun çözümünün Türkiye'nin demokrasi düzeyini yükselteceğini düşünür. Barış için PKK'nin silah bırakmasını önerir. Bu sayede daha demokratik bir ülkede yaşayacağına inanır. Biraz da, sosyalist solla Türk devletinin tarzlarını ve sorun çözme biçimlerini de benzer görür. Bu nedenle sosyalizme de mesafelidir. SDP'li için ise varılacak nihai nokta, demokratik Türkiye değildir. Hedefi sosyalizmdir. Ancak sosyalizme giden yolun siya-

Tarihsel ve siyasal birikimlerimiz bize bu türlü "sol" anlayışların nasyonel sosyalizme ve faşizme doğru uç verme potansiyelleri hakkında önemli veriler sunuyor. Bugün Türkiye'de de milliyetçi sol istasyondan kalkan trenin faşizme doğru tek yönde ilerleyeceğini görüyoruz. En azından soldan sayılan İzmir'de ve eskiden küçük Moskova diye anılan Bayramiç'te meydana gelmiş olan faşist linç girişimleri bu tespitimizi destekliyor.

sal demokrasi mücadelesi yolu olduğunu iyi bilir. Demokrasi mücadelesi anlayışı reformlar için değil devrim için ve devrime yöneliktir. Bu nedenle Kürt ve Türk halklarının mücadele birliğinden yanadır. Kürtlerin kendi devletlerini kurma haklarını savunur. Buradan kalkarak Kürt sorununun barışçıl ve demokratik çözümünden yanadır. Her iki tarafa da eşit mesafede değildir açıkça Kürtlerin yanındadır. Onları stratejik ittifakı olarak görür. Boğazını kesseniz PKK'ye silah bırakın demez. Hedef sosyalizm olunca işçi sınıfının devrimci tarzda örgütlenmesi için çalışır. İLO standartlarına ulaşma hedefi SDP'li için yeterli değildir. Esas mesele işçi sınıfının egemen bir sınıf olarak örgütlenmesi sorunudur. Bunun için çalışır çabalar. Liberal solcunun AKP güzellemelerine fena halde kızar. AKP'nin hangi sınıfların temsilcisi olduğunu iyi bilir. Liberal solcunun ayrı tuttuğu ve desteklediği AKP'nin TSK ile aynı çanakta yemek yediklerine defalarca şahit olmuştur. Bu açıdan liberal solcuyla da anlaşamaz.

Tren garında bir yere gitmek için bir sol milliyetçi, bir liberal solcu ve bir SDP'li buluşmuştur. Sol milliyetçi treni beğenmez ve daha başka bir araçla herkesden önce o yere varacağı umuduyla korsan otobüscülere müracaat eder. Sol liberal ve SDP'li trene biner. Sol liberal trende sol milliyetçinin arkasından konuşmaya, onu eleştirip yerden yere vurmaya başlar. İlk etapta SDP'li sol liberalin tutumundan hoşnut olur gibidir. İyi bir yol arkadaşı bulduğunu düşünürken ilk durakta sol liberal arzu ettiği yere varıldığı gerekçesiyle trenden iner. İnmekle de yetinmez, giderken SDP'liyi de çağırır. Daha çok yolu olduğunu söyleyen SDP'liye etmediği hakaret kalmaz. Tren tekrar yola koyulurken SDP'li tek başına kalmıştır. SDP'li yoluna hala devam etmektedir. Son haberler bir korsan otobüs firmasının kurallara aykırı yolcu taşıırken yaptığı kazada ölenler arasında bir sol milliyetçi olduğunu söylemiştir. SDP'li hala yoluna devam etmektedir. Enternasyonalizmin, işçi sınıfı iktidarının ve demokratik bir sosyalizmin ülkesine varana kadar SDP'li yoluna devam edecektir. Tren kimi zaman rötar yapsa da...